

ACC. NR. 2361 2361

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Helga Persson
Härad: FROSTA; ÖNSJÖ Adress: _____
Socken: N. MUNKARP Berättat av: Cecilia Liljedahl
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i N. MUNKARP

Uppteckningen rör REG. Sid 8

Skriv endast på denna sida!

Sid 8

Landskap: *Skåne* Socken: *H. Munkebo.*

Fullständigt namn: *Becilia Edjerhal*

Född den *22 okt* år *1853* i *Hemminge*
(gård eller by)

i _____
(socken och landskap)

Yrke: *Tjenarinn* Bisyssla:

Bosatt å följande platser: *Hjelmstads Ödö*
(socken, landskap, tid)

Bor nu _____

Faders namn: *Jens Edjerhal* (gård eller by jämte postadress) född _____

Moderns namn: _____ född _____

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? _____ b) modernet? _____

Närmare upplysningar om släkten: _____
(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)

Sagesmannens barndom: *Vaktade högr. Alla egghorn*

(el. upptecknarens) skolgång *Lärde läsa hemma. gick prest i skolan i Munkebo.* (sysselsättning, syskon)

ingen tid. Kunde ej skriva.

Läsning: *Andaktsböcker, Religiösa Tidskrifter. Mera sällan övertaliga*
Andningar, det var de skuligen något särskild som förre seklet
(böcker, tidsningar m. m.)

2361

Resor:

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?
(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: *Cecilia Liljedahl född i V. Marskaps församling*
Hennes hem var mycket fattigt på grund av att fadern dög. Det var
synd som hon litet deltog i arbetet och hon redan som flicka
var en raktgjord och frö. Som fjuttonåring fick hon tjänst i
St. Petri församling. Hade sedan gemäntjänst hos farfar och de fem
blev gammal och sjuklig och hon var igen stannade där till sin död. Hon
hon redan hem till oss där hon bodde tillsammans till hösten 1912 då hon begav sig
en liten stund och dog där. Hon påminner sig fortfarande sin familj. Ty
senast är hade hon blivit en känd. Fint och en god och skön person.
Död den 7 sept. 1928. 75 år gammal. Ant. av *Ungarsk*

(år och dag)

Dessa uppgifter ha insänts av: *Hilja Linder*

Östif En 22 mars

(namn och fullständig adress)

år 1930

Lind och dess beordring. 2361

Lind skulle sås Arbunden eller på 25 maj.
Om det nu till Tors längt skulle det renas och
när det gids i fråga om det färdigt att draga upp.
Efter att ha tuckats och beaktats i bygdskammaren
skickades och beaktades det i hemmen, innan
det var färdigt att spinnas.

Den gamla bygdslagen finnes ännu på Gården. Den praktiska
Inredningen är väl i det närmaste beaktad och beaktad.
Det finnes ju ändå ett minnesmärke från
den gamla tiden.

Vid beaktningen eller "bygdningen", som man
alltså sade, beaktades lind i "bygdskammaren" och
det var "harkarna" som vid bygd det på beaktningen
eller "beaktningen", som man sade. Vid beaktning-
en beaktade man bygd arbetsjälper inom bygd.
Lager och så kom harkarna och drängen till
bygdskammaren, den arbetet gick mycket med full.
Den del hade man särskilt beaktat för att vara
skickliga bygdslagen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lind sås.

1.

(8 sidor)

Den praktiska
och bygdslagen.

Beaktningen

Väfflar på
bryggsellen.

De olida lin-
vatten och den
användning.

2/ I bland lockades linor ut, och med de där ut
på en dikekanter eller klöverall och när sedan
bränningen och färdens kallades detta att bryg
de på grob.

Vid bränningen ställde man till riktiga kalas
s. k. bryggselle, varvid väfflar nu en stund
räto.

Skäddningen gick på himmarnas lott. Vid den-
na procedur gick man till olika slags lin. Färd
kom och färd, som var grov och användes till
grova laken och handdukar, sedan gick man till
egentliga blänorna, or vilka växte laken och
handdukar, som småblänorna, som var ännu
finare, och användes till fina laken, örngått
och tiorcksthanddukar. Or såväl stämnarna
blänor växte till skjutna och linne. Linn kom
de s. k. lockarna, som offtidiga behandlas på
häcklar. Lockarna var ibland som finaste silke
och betas utred av de finaste färgerna. Or den
växte de finaste dräktduken och servetter
som högtidstidduken.

Småblänorna var också från lockarna.

Spinnrockar,
na komma in.3.
2361

Beräkningen

Belysningen.

3/ När sedan klockringen var infäst kom
spinnrockarna i gång. Det var ej alls ovanligt
att på en gång å fem spinnrockar inne i en stuga
på en gång. Här på gården var det b. o. m. fyra
spinnrockar inne på en gång. Det var färdigt
och fem döttrar samt en jungfru, som alla
satta i stamtugan med sina spinnrockar. Van-
ligen gick arbetstiden från över längan ~~och~~ ^{och}
med gårdens på båda sidor så det var ju ljus och
bra. Först började tidigt på morgnen och höll på
till klockan tio och halvt elva på kvällen.
På kvällen sätter den s. k. dallen mitt på
golvet, på riken ett talyljus eller en lanternen
placeras, och i ring kring denna flyttas
sedan spinnrockarna. Det var säkerligen inget
lätt och att hålla sig vakna under sådan belys-
ning och spinnrockarnas rörelse var. På det
färdigaste i allmänhet var rummet rummet
säger det sig ej, att John Blund men en en
gång gjorde sig bemärkt, men ingen tyckte sig
seken till tröskeln när man såg honom blika mot

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Umlauts für
hervorste.

4.
2361

Garnst behand-
ling.

Tⁱⁿ
T. solan mellian
mucosus,

/Bräuterson/

5.

2361

5/ berättade, att tilltänd vår gemensamt vid på besök
i klostergården och funnit att de hade flera rader
av en bon, så var det alldeles säkert, att hon satte
när hon kom hem. "Tror ni jag satta upp en
my ricka, för Hanna Klostershus har fler än
vi."

Samma historia upprepades om klosterhuset
om vid på besök här. Det blev som en ut-
tjätelse. "Tror ni jag satta i gång å väva, för
Hanna Per Pers har fler rickor än vi."

Ätta har jag tagit med som ett exempel på
hur den ena into ville vara sämre än den andra.
Om en finnas boken kom på den guden, ~~här~~
sittne om gamla tiden brinner ständigt på
Måhögvis kunde into alla vara vänner, som luv-
Rekater ai efter ai, användas i hemmen om en öfver-
nas hemmystbarns och aldrig näfylla. Häfva
reito morarna till Malmi, Lund eller Lundskrona
för att öfverha sina vänner och skaffa därigenom
en liten inkomst till huset.

Ofta häftes också men, som g kunde tillveta
här hemma, ~~som g kunde tillveta~~ ~~här hemma~~ ~~lä.~~

Värmtrensak
ps.Uppskrift
affärsverkan

6.

Nyårseder

Man skulle äta ett färskt äpple på fastan
morg. nyårsdagsmorgn. man skulle (man bli)
frisk hela året.

Nyårsdagen skulle man slå upp psalmbö-
ken på miffa. Den psalm man fick upp
skulle vara om vad det nya året kom att
vara i sitt väte.

Nyårseder.

2361

Skåne
Frosta, Omist
N. Munkharg

Brumskåningen

Mynt. Stalga Persson
Bor. Cec. Nilsson
N. Munkharg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brummen heter de, men det är ju en vatten
vägen, som kallas brumskåningen. Anna fick
man ofta sing för, ty eljest kunde hon draga fela
net i brummen. Prästik var det bäst att skla sing för
att komma för nära en öppen brum.

Vi hade en gammal bestyrare, som råkade
på gatan i både fars och farfars tid. I min barn-
dom passade hon mina gasfickor och de de bod
de här i närheten var jag ofta däruppe. Där fanns
en öppen brum med stora vatten droppar upp
med en brumstäng. Utländ var jag med ett
vatten och då jag ville gå för nära brummen fick
jag alltid den väningen. Rikta de för i brummen
för nära brummen, får de här brumskåningen
de. Det var jagade vid det var för en sådant gamla
Cylja. Det var en brumstäng i alla brumma,
a de var alla små glatta, om brummen för
nära brummen, de var jagade vid det var

Brumskåningen

7.

2361

Register

8.

2361

Skåne

Uppst-t efter

Cecilia Liljedahl

N. Munkarp.

N. Munkarps sin - Frösta } h. Der.

Ornsjö

av Helga Persson

Ösiön

Linnet och dess beredning - s. 1. - 6.

Nyårsseder - s. 6.

Brunkåringen - s. 7.